

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

IX. Ieremiam,

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

Homiliis Isaiam explicasse. E libro primo Commentariorum fragmentum afferit Pamphilus in Apologetico; & aliud paulopost ē libro vigesimo octavo. Ex Homiliis supersunt omnino novem in Editione Latina. Interpretis nomen non adscribitur, quem Hieronymum esse censeo. Idipsum censet Erasmus, atque Hieronymum in Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum fateri se hoc fragmentum vertisse ex Commentariis Origenis in Isaiam. Equidem id solum in eo Catalogo reperio, ubi de seipso agit Hieronymus: *In Hieremiam & in Ezechiem Homilia Origenis virginis octo, quas de Graeco in Latinum verti; de Seraphim & Osanna.* Atqui Homiliarum quæ extant, prior agit de Seraphim stantibus super solium Domini Isaiae 6. 2. sed leve est hoc argumentum, ad probandum istas novem Homilia Hieronymum convertible. Verisimilior mihi conjectura capit ex stilo, & ex delectu quarundam dictiorum, quas frequentius sibi Hieronymus alescere amat, quod optimum est internoscendis Scriptoribus argumentum. Dictiones illæ sunt: *absensus dominicus noncupatus, principale pro eo quod est τὸ ἄγνωστον, principali alicui, principalis, prophetes, remitto, re promissio, speculatorius, turpiloquium, Zabulus, cuncta Evangeliorum, aliaque ejusmodi.* Notet diligens Lector Homiliam nonam mutilam esse in editionibus Merlini, Erasmi, & Genebrardi, & postrema parte truncatam, eique supplenda detractam fuisse partem postremam Homilia nonæ (juxta Hieronymi collectionem sextæ) in Ieremiam, ab his verbis: *Conversi sunt ad iniuriantes patrum priorum.* Iamdiu vero in his Homiliis error ille inolevit: Codices siquidem manu exarati Bibliothecæ Regiæ eadem deformitate vitiati sunt. Nempe facile contigit ut librarius imprudens ad describendam postremam partem Homilia Origenis in Isaiam nonæ, ab Hieronymo conversa accedens, casu incidente in postremam partem Homilia Origenis in Ieremiam nonæ, ab Hieronymo itidem conversa. Vnde non inane quoque sumitur argumentum Homiliarum in Isaiam non secus interpretum esse Hieronymum, ac Homiliarum in Ieremiam. Profecto causa fuit hic error, cur postrema pars Homilia in Isaiam nona intercederit.

IX. Observavimus supra quinque & quadraginta in Ieremiam Homilia Origenem climatisse. Ex ingenti hac Homiliarum strue quatuordecim Latine refudit Hieronymus, ut ipse de se testatur in Præfatione Homiliarum Origenis in Ezechiem, & in libro Scriptor. Eccles. Novemdecim Graece edidit Balthasar Corderius è Scorialenii Bibliotheca, suamque interpretationem adjunxit. Cyrilli vero præfixit nomen, deceptus ab antiquo Codice, optimæ cæteroque nota. Ita nomen commutationes ex eo oriuntur perinde, quod in idem compacta volumen plurima variorum opera, partim auctorum suorum inscripta nominibus, partim destituta, librarios facile fallant, carentem auctoris sui nomine scriptiō ad eundem pertinere credentes auctorem, cuius nomen præ se fert scriptio proxime antecedens. Non in his vero duntaxat, sed in aliis etiam lucubrationibus, Origenis nomen cum Cyrilli nomine permixtum ac confusum est. Sexdecim Origenis Homilia in Leviticum vetustæ Cyrilli habent editiones, & Cyrillo adscribunt. Commentarium quendam in Marcum (quem aliquando cum Deo publici juris faciemus) Origeni Codices quidam, Cyrillo nonnulli, Victori Antiocheno aliis tribuunt. Novemdecim itaque Homilia Cyrillo perperam adscriptas Adamantius restituendas judicamus hoc argumento, quod inter quatuordecim Origenis Homilia ab Hieronymo conversas duodecim ex iis reperiantur, quas Graece Corderius publicavit. Accedit Vaticani Codicis auctoritas, has ipsas novemdecim in Ieremiam Homilia habens, & Origeni assignans. Septem ex illis emitit in lucem Michaël Ghislérius in Catena sua in Ieremiam; eas nimur quæ in Hieronymianis deerant. Eudem inter illas ordinem ponit Codex terter, atque cum legitimum, & Ieremij locis quos enarrant, consentaneum. Nam quem tenuit Hieronymus, confusus ille est, vel ipso fatente: *Itaque inquit, post quatuordecim Homilia in Hieremiam, quas jam pridem confuso ordine interpretata sum.* Vnde manifestum est titulos his Homiliis præfixos Hieronymi non esse. Ad hæc fragmentum ex Homilia trigesima nona, capite decimo Philocalia exhibetur.

X. Tomi Origenis in Ezechiem vigesimi particula quadam constat undecimum Philocalia caput. Hieronymus vero quatuordecim ejusdem Homilia in hunc ipsum Prophetam Romanis verbis expressit. Tetsis Prologus in eatum Homiliarum fronte collocatus: *testis & liber De Scriptor. Eccles. cap. 146.* Tetsis quoque Rufinus Invest. 2. qui & ad Vincentium Prologum scriptum fuisse docet. Miratur Erasmus quid sit cur Hieronymus, alias creber Praefationibus, nihil ad Homilia in Isaiam, & Ieremiam à se Latine redditus præfatus sit; in Prologo autem ad Homilia in Ezechiem erasum queritur Hieronymi nomen, & ejus quoque quem Hieronymus alloquitur. Suspiciatur vero Prologos fuisse sublatos ab his ad quos scriperat, postquam Origenis nomen factum est Romanis invidiosum, & verisimile esse in his Prologis Hieronymum magnifice prædicasse Origenis ingenium. Ego vero singulis libris Origenis à se expositis Prologos prætexuisse Hieronymum

*Erasm. in
Censor. libr.
Orig.*